บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเลี้ยงไรน้ำนางฟ้าสิรินธรและไรน้ำนางฟ้าไทยในบ่อดิน และในกระชัง ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร กาฬสินฐ์ ขอนแก่น และมหาสารคาม เพื่อศึกษาแนวทาง พัฒนาการเลี้ยงไรน้ำนางฟ้าเชิงพาณิชย์ โดยการเพาะฟักไข่ไรน้ำนางฟ้าจำนวน $1 \mathrm{x} 10^6$ ฟอง ในบ่อพื้นที่ 1ไร่ เป็นเวลา 25 วัน ศึกษาการเจริญเติบโตของไรน้ำนางฟ้า ช่วงอายุ 10, 15, 20 และ 25 วัน ทำการสุ่ม ์ ไรน้ำนางฟ้าในบ่อ 4 จุดๆ ละ 100 ตัว รวม 400 ตัว ผลการทคลองพบว่า ไรน้ำนางฟ้าสิรินธรเพศผู้ใน จังหวัดมหาสารคาม มีความยาวลำตัวมากที่สุด เท่ากับ 2.32±0.04 ซม. รองลงมา ได้แก่ ไรน้ำนางฟ้าสิริน ธรจากจังหวัดกาฬสินฐ์ สกลนคร และขอนแก่น มีความยาว เท่ากับ 2.22±0.04, 2.16±0.11 และ 2.15±0.032 ซม. ตามลำคับ ส่วนไรน้ำนางฟ้าสิรินธรเพศเมียจากจังหวัดมหาสารคาม มีความยาวมาก ที่สุด เท่ากับ 2.26±0.04 ซม. รองลงมา ได้แก่ ไรน้ำนางฟ้าสิรินธรจากจังหวัดขอนแก่น สกลนคร และ กาฬสินฐ์ มีความยาว เท่ากับ 2.17 ± 0.04 , 2.13 ± 0.06 และ 2.12 ± 0.10 ซม. ตามลำคับ สำหรับการเติบโต ด้านน้ำหนักตัว พบว่าไรน้ำนางฟ้าสิรินธรในจังหวัดมหาสารคาม มีน้ำหนักต่อตัวมากที่สุด เท่ากับ 0.11±0.01 กรัม รองลงมาได้แก่ ไรน้ำนางฟ้าสิรินธรจากจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ และสกลนคร มี น้ำหนักต่อตัว เท่ากับ 0.100±0.01, 0.097±0.15 และ 0.094±0.00 กรัม ตามลำคับ ด้านผลผลิตต่อไร่ พบว่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้ผลผลิตต่อไร่สูงที่สุด เท่ากับ 17.13±3.72 กิโลกรัม รองลงมาได้แก่ จังหวัด มหาสารคาม สกลนคร และขอนแก่น โดยมีผลผลิตต่อไร่ เท่ากับ 16.83±3.29, 15.30±5.77 กิโลกรัม ตามลำคับ ผลจากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าการเพาะเลี้ยงไรน้ำนางฟ้าในบ่อคิน อายุ 25 วัน ทั้ง 4 จังหวัด มีการเติบโตด้านความยาวเพศผู้ เพศเมีย น้ำหนักตัว อัตราส่วนเพศผู้ต่อเพศเมีย และผลผลิตต่อไร่ ไม่แตกต่างกัน (p>0.05)

การเลี้ยงไรน้ำนางฟ้าสิรินธรในกระชังในแต่ละจังหวัดโดยใช้ไรน้ำนางฟ้าอายุ 5 วัน มีความยาว เฉลี่ย 1.29±0.026 ซม. ทำการเลี้ยงในกระชังขนาด 2x3x1 เมตร ด้วยอัตราการปล่อยที่ระดับความ หนาแน่น 5,000 ตัวต่อตารางเมตร จำนวน 4 กระชัง ทำการเก็บข้อมูลการเติบโตและผลผลิต ในช่วงอายุ 10, 15, 20, 25 และ 30 วัน พบว่าการเลี้ยงไรน้ำนางฟ้าสิรินธรช่วงอายุ 15 วัน ในทุกจังหวัด ให้ผลผลิต ดีกว่าการเลี้ยงในช่วงอายุ 10, 20, 25 และ 30 วัน โดยไรน้ำนางฟ้าในจังหวัดกาพสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และสกลนคร มีความยาวเฉลี่ย เท่ากับ 2.28±0.711, 2.18±0.106, 1.99±0.099 และ 1.75±0.025 ซม. ตามลำดับ ไรน้ำนางฟ้าที่เลี้ยงในจังหวัดสกลนคร มหาสารคาม กาพสินธุ์ และขอนแก่น ให้ผลผลิตเฉลี่ย เท่ากับ 3,556.7±242, 3,483.2±259, 3,472.5±271 และ 3,386.2±199.5 กรัมต่อกระชัง ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าไรน้ำนางฟ้าช่วงอายุ 15 วัน ในทุกจังหวัดมีการเติบโตด้าน ความยาวที่แตกต่างกัน (p<0.05) แต่มีผลผลิตต่อกระชังไม่แตกต่างกัน (p>0.05)

การเลี้ยงไรน้ำนางฟ้าไทยในบ่อดิน โดยเพาะฟักไข่ไรน้ำนางฟ้าไทยจำนวน 1×10^6 ฟองต่อไร่ ทำ การเลี้ยงเป็นเวลา 21 วัน ศึกษาการเจริญเติบโตช่วงอายุ 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน พบว่า ไรน้ำ

นางฟ้าไทยจังหวัดสกลนครมีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด เท่ากับ 0.493±0.0058 กรัม รองลงมา คือ จังหวัด กาฬสินธุ์ ขอนแก่น และ มหาสารคาม มีน้ำหนักเฉลี่ย เท่ากับ 0.490±0.010, 0.457±0.050 และ 0.457±0.047 กรัม ตามลำดับ สำหรับไรน้ำนางฟ้าไทยจังหวัดสกลนครมีความยาวเฉลี่ย เท่ากับ 3.803±0.040 กรัม รองลงมา คือ จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ มีความยาวเฉลี่ย เท่ากับ 3.667±0.123, 3.647±0.042 และ 3.637±0.104 ตามลำดับ สำหรับไรน้ำนางฟ้าไทยในบ่อดินจังหวัด สกลนครมีผลผลิต เท่ากับ 53.983±0.681 กรัมต่อตารางเมตร รองลงมา คือจังหวัด กาฬสินธุ์ ขอนแก่น และมหาสารคาม ให้ผลผลิต เท่ากับ 51.717±1.966, 50.157±5.038 และ 49.453±7.887 กรัมต่อตาราง เมตร ตามลำดับ ผลจากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า การเพาะเลี้ยงไรน้ำนางฟ้าไทยในบ่อดินอายุ 21 วัน ทั้ง 4 จังหวัด มีความยาว น้ำหนักตัว และผลผลิตต่อตารางเมตร ไม่แตกต่างกัน (p>0.05)

การเลี้ยงไรน้ำนางฟ้าไทยในกระชังในแต่ละจังหวัดใช้ไรน้ำนางฟ้าไทยอายุ 3 วัน ด้วยอัตราการ ปล่อยที่ระดับความหนาแน่น 2,500 ตัวต่อตารางเมตร จำนวน 4 กระชัง ทำการเก็บข้อมูลการเติบโตและ ผลผลิต ในช่วงอายุ 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 วัน พบว่า ไรน้ำนางฟ้าไทยจังหวัดสกลนครมีน้ำหนักตัว เฉลี่ย เท่ากับ 0.329±0.006 กรัม รองลงมา คือ จังหวัดกาพสินธุ์ ขอนแก่น และมหาสารคาม น้ำหนักตัว เฉลี่ย เท่ากับ 0.324±0.008, 0.307±0.035 และ 0.304±0.027 ตามลำดับ สำหรับไรน้ำนางฟ้าไทยจังหวัด สกลนครมีความยาวเฉลี่ย เท่ากับ 3.037±0.074 กรัม รองลงมา คือ จังหวัดมหาสารคาม กาพสินธุ์ และ ขอนแก่น เท่ากับ 3.030±0.062, 2.983±0.113 และ 2.850±0.035 เซนติเมตร ตามลำดับ สำหรับไรน้ำ นางฟ้าที่เลี้ยงในจังหวัดสกลนคร กาพสินธุ์ ขอนแก่นและมหาสารคาม ให้ผลผลิต 2,449.50±379.242, 2,403.75±258.969, 2,245.05±418.154 และ 2,198.20±267.203 กรัมต่อกระชัง ตามลำดับ ผลจากการ วิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าการเพาะเลี้ยงไรน้ำนางฟ้าไทยในกระชังอายุ 21 วัน ทั้ง 4 จังหวัด มีน้ำหนักเฉลี่ย และความยาวไม่แตกต่างกัน (p>0.05) แต่มีผลผลิตต่อกระชังแตกต่างกัน (p<0.05)

การวิเคราะห์หาปริมาณของแคโรทีนอยค์ในไรน้ำนางฟ้าสิรินธรและไรน้ำนางฟ้าไทย เปรียบเทียบกับอาร์ทีเมียและไรแดง โดยใช้ตัวอย่างแช่แข็ง พบว่าปริมาณแคโรทีนอยค์รวมในไรน้ำ นางฟ้าสิรินธร ไรน้ำนางฟ้าไทย อาร์ทีเมีย และไรแดง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 75.12±1.49, 66.48±1.57, 10.69±1.04 และ 7.35±0.43 ไมโครกรัมต่อกรัมน้ำหนักเปียก ตามลำดับ และผลการวิเคราะห์หาชนิดของ แคโรทีนอยค์โดยวิธี HPLC พบว่าไรน้ำนางฟ้าทั้งสองชนิดมี เบตาแคโรทีน (B-carotene) แอสตาแซน ทิน (astaxanthin) ถูทีน (lutein) และ แคนทาแซนทิน (canthaxanthin) โดยมีเบตาแคโรทีนและ แอสตา แซนทินเป็นองค์ประกอบหลัก ส่วนการวิเคราะห์หาปริมาณของแคโรทีนอยค์รวมในไรน้ำนางฟ้าสิริน ธรโดยใช้ตัวอย่างสด ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และสกลนคร พบว่ามีปริมาณแคโรที นอยค์รวมสูงกว่าไรน้ำนางฟ้าแช่แข็ง โดยมีค่าเท่ากับ 222.60±5.17, 207.77±5.52, 146.87±5.55 และ 140.43±4.25 ไมโครกรัมต่อกรัมน้ำหนักแห้ง ตามลำดับ

สัตรูที่พบในการเลี้ยงไรน้ำนางฟ้าในบ่อดินในช่วงการเลี้ยง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มที่แย่ง อาหารและรบกวนการคำรงชีวิตของไรน้ำนางฟ้า ได้แก่ โรติเฟอร์ ไรแคง และตัวอ่อนของโคพีพอค กลุ่มนี้สามารถเกาะที่บริเวณขาว่ายน้ำทำให้ไรน้ำนางฟ้าแลกเปลี่ยนออกซิเจนไม่สะควก และ (2) กลุ่มที่ กินไรน้ำนางฟ้าเป็นอาหารโคยตรง ได้แก่ ลูกปลาขนาดเล็ก ลูกอ๊อคกบ เขียด มวนน้ำจืด ลูกน้ำยุง ตัว อ่อนแมลงปีกแข็ง และตัวอ่อนแมลงมีปีกทุกชนิค ซึ่งกลุ่มนี้จะเป็นอันตรายมากกว่ากลุ่มแรก โคย สามารถกินไรน้ำนางฟ้าจนหมคบ่อได้ วิธีการป้องกันและแก้ไข คือ ควรมีการเตรียมบ่อที่ดี และมี วิธีการกำจัดสัตรูระหว่างการเลี้ยงโดยใช้ไฟฟ้าล่อและดักด้วยน้ำมันดีเซล ส่วนการเลี้ยงในกระชังพบว่า สามารถป้องกันสัตรูของไรน้ำนางฟ้าได้ดีกว่า และยังสามารถเก็บผลผลิตได้สะควกกว่าการเลี้ยงในบ่อ ดิน แต่ต้องระวังการอุดตันของกระชัง

การเปรียบเทียบผลตอบแทนในการเลี้ยงไรน้ำนางฟ้าสิรินธรและไรน้ำนางฟ้าไทยในบ่อดิน ขนาด 1,600 ตารางเมตร ระยะเวลา 25 วัน พบว่าการเลี้ยงไรน้ำนางฟ้าไทยมีผลตอบแทน (4,900-6,714 บาท) ซึ่งสูงกว่าการเลี้ยงไรน้ำนางฟ้าสิรินธร (2,000-3,000 บาท) แต่พบว่าไรน้ำนางฟ้าไทยไม่สามารถ สะสมไข่และเพิ่มจำนวนได้อย่างต่อเนื่องในบ่อดิน ส่วนไรน้ำนางฟ้าสิรินธรสามารถสะสมไข่ได้ในบ่อ ดินและสามารถฟักไข่สำหรับเลี้ยงในรุ่นถัดไป ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อยๆ จากการทดลอง ยังพบว่าไรน้ำนางฟ้าสิรินธรมีความทนต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและให้ผลผลิตไข่ได้ มากกว่าไรน้ำนางฟ้าไทย ไรน้ำนางฟ้าสิรินธรจึงเหมาะสมกับการเลี้ยงในบ่อดินขนาดใหญ่ประมาณ 800-1,600 ตารางเมตร สำหรับผลตอบแทนในการเลี้ยงไรน้ำนางฟ้าสิรินธรและไรน้ำนางฟ้าไทยใน กระชัง พบว่าทั้งสองชนิดสามารถเก็บผลผลิตได้ที่การเลี้ยงเพียง 15 วัน โดยพบว่าไรน้ำนางฟ้าสิรินธรที่ เลี้ยงในกระชังมีผลตอบแทน (600-850 บาท) ที่สูงกว่าไรน้ำนางฟ้าไทย (274-399 บาท)

คำสำคัญ: ไรน้ำนางฟ้า ไรน้ำนางฟ้าสิรินธร ไรน้ำนางฟ้าไทย การเจริญเติบโต บ่อดิน กระชัง แคโรที นอยด์

ABSTRACT

The objective of this study was to compare growth and production of two fairy shrimps, Streptocephalus sirindhornae Sanoamuang, Murugan, Weekers and Dumont and Branchinella thailandensis Sanoamuang, Saengphan and Murugan, cultured in earthen ponds and cages in Sakhon Nakhon, Khon Kaen, Kalasin and Maha Sarakham provinces. For cultures of S. sirindhornae in earthen ponds of each province, cysts of the fairy shrimps were hatched and they were reared in 1 rai (1,600 m²) ponds for 25 days at an initial rate of 1x10⁶ cysts. Growth of the fairy shrimps was observed by random samplings of 400 individuals from 4 stations in the ponds when they were at the ages of 10, 15, 20 and 25 days. The results showed that males of S. sirindhornae from Maha Sarakham province had the longest body length of 2.32±0.04 cm, followed by that from Kalasin, Sakhon Nakhon and Khon Kaen provinces (2.22±0.04, 2.16±0.11 and 2.15±0.03 cm, respectively). In addition, females of S. sirindhornae from Maha Sarakham province also had the longest body length of 2.26±0.04 cm, followed by that from Khon Kaen, Sakon Nakhon and Kalasin provinces (2.17±0.04, 2.13±0.06 and 2.12±0.10 cm, respectively). S. sirindhornae reared in Maha Sarakham province showed the highest body weight of 0.11±0.01 g, followed by that from Khon Kaen, Kalasin and Sakon Nakhon (0.100±0.01, 0.097±0.15 and 0.094±0.00 g, respectively). The highest production of 17.13±3.72 kg rai⁻¹ was recorded in Kalasin province, followed by that from Maha Sarakham, Sakon Nakhon and Khon Kaen provinces (16.83±3.29, 16.17±2.12 and 15.33±5.77 kg rai⁻¹, respectively). The statistic analyses of all treatments in 4 provinces were not significantly different (p>0.05).

For cultures of *S. sirindhornae* in cages of each province, 5-day old fairy shrimps at an average body length of 1.29±0.026 cm were cultured in 2x3x1 m cages (4 replicates) at a density of 5,000 individuals m⁻². Growth and production of the fairy shrimps at the ages of 10, 15, 20, 25 and 30 days were recorded. The results demonstrated that *S. sirindhornae* at the age of 15 days from all provinces had the highest production than that at the ages of 10, 20, 25 and 30 days. The body lengths of *S. sirindhornae* cultured at Kalasin, Khon Kaen, Maha Sarakham and Sakhon Nakhon provinces were 2.28±0.711, 2.18±0.106, 1.99±0.099 and 1.75±0.025 cm, respectively. The fairy shrimp productions of 3,556.7±242; 3,483.2±259; 3,472.5±271 and 3,386.2±199.5 g cage⁻¹ were recorded from Sakhon Nakhon, Maha Sarakham, Kalasin and Khon Kaen provinces respectively. The growth of *S. sirindhornae* at the age of 15-day old in all provinces had significantly different (p<0.05), whereas their productions were not significantly different (p>0.05).

For cultures of *B. thailandensis* in earthen ponds of each province, fairy shrimp cysts were hatched and they were reared in 1 rai (1600 m²) ponds for 25 days at an initial rate of 1x10⁶ cysts. Growth and production of fairy shrimps were recorded at the ages of 3, 6, 9, 12, 15, 18 and 21 days. The results showed that *B. thailandensis* from Sakhon Nakhon province had the highest body weight of 0.493±0.0058 g followed by that from Kalasin, Khon Kaen and Maha Sarakham provinces (0.324±0.008, 0.307±0.035 and 0.304±0.027 g, respectively). *B. thailandensis* reared in Sakhon Nakhon province had the longest body length of 3.037±0.074 cm, followed by that from Kalasin, Khon Kaen and Maha Sarakham provinces (3.667±0.123, 3.647±0.042 and 3.637±0.104 cm, respectively). The highest production of 51.717±1.966 g m⁻² was recorded in Sakhon Nakhon province, followed by that from Kalasin, Khon Kaen and Maha Sarakham provinces (51.717±1.966, 50.157±5.038 and 49.453±7.887 g m⁻² respectively). The statistic analyses of all treatments in 4 provinces were not significantly different (p>0.05).

For cultures of *B. thailandensis* in cages of each province, 3-day old fairy shrimps were cultured in 2x3x1 m cages (4 replicates) at a density of 2,500 individuals m⁻². Growth and production of the fairy shrimps at the ages of 6, 9, 12, 15, 18 and 21 days were recorded. The results showed that *B. thailandensis* from Sakhon Nakhon had the highest body weight of 0.329±0.006 g followed by that from Kalasin, Khon Kaen and Maha Sarakham provinces (0.324±0.008, 0.307±0.035 and 0.304±0.027 g, respectively). *B. thailandensis* reared in Sakhon Nakhon province had the longest body length of 3.037±0.074 g, followed by that from Maha Sarakham, Kalasin and Khon Kaen provinces (3.030±0.062, 2.983±0.113 and 2.850±0.035 cm, respectively). The highest production of 2,449.50±379.242 g cage⁻¹ was recorded in Sakhon Nakhon province, followed by that from Kalasin, Khon Kaen and Maha Sarakham provinces (2,403.75±258.969, 2,245.05±418.154 and 2,198.20±267.203 g cage⁻¹, respectively). The statistic analyses of all treatments in 4 provinces were not significantly different (p>0.05).

Total carotenoids of *S. sirindhornae*, *B. thailandensis*, *Artemia* sp. and *Moina micrura* were analyzed and compared. Characterization of carotenoid complex from frozen samples reveals high levels of carotenoids in *S. sirindhornae* (75.12 \pm 1.49 µg g⁻¹ wet weight) and *B. thailandensis* (66.48 \pm 1.57) compared with that of *Artemia* sp. (10.69 \pm 1.04) and *Moina micrura* (7.35 \pm 0.43). Based on HPLC method, a variety of carotenoprotein complexes such as β -carotene, astaxanthin, lutein and canthaxanthin were found. Both fairy shrimp had β -carotene and astaxanthin as predominant groups. Analyses of fresh samples of *S. sirindhornae* from Khon Kaen, Kalasin, Maha Sarakham and Sakon

Nakhon contain higher concentrations of total carotenoids than that from frozen samples $(222.60\pm5.17, 207.77\pm5.52, 146.87\pm5.55 \text{ and } 140.43\pm4.25 \text{ } \mu\text{g g}^{-1} \text{ dry weight, respectively)}.$

Two groups of fairy shrimp enemies were recorded in earthen pond cultures: (1) food and oxygen competitors such as rotifers, *Moina micrura* and copepod nauplii; and (2) true predators such as small fish, frog tadpoles, puddle frogs, freshwater bugs, mosquito larvae and aquatic insect larvae. The second group had a strong impact on the production of the fairy shrimp. To get rid of these predators, the ponds should be well prepared at the beginning or using light and diesel to trap the predators. For cultures in cages, a lower density of predators was found. In addition, it was more convenient to harvest the fairy shrimp in cages but the cages were easily clogged by sediments.

Based on fairy shrimp cultures in 1,600 m² earthen ponds, return of investment from *B. thailandensis* cultures (4,900-6,714 Baht) was higher than that of *S. sirindhornae* cultures (2,000-3,000 Baht). However, females of *B. thailandensis* were unable to produce sufficient eggs for continuous cultures in earthen ponds, whereas several generations of *S. sirindhornae* were cultured successfully in earthen ponds and their eggs accumulated in the mud. For cultures in cages for 15 days, their return of investment of *S. sirindhornae* cultures (600-850 Baht) was higher than that of *B. thailandensis* (274-399 Baht).

Keywords: fairy shrimp, *Streptocephalus sirindhornae*, *Branchinella thailandensis*, growth, earthen ponds, cages, carotenoids